

Pražské jezulátko

Jedním z nejnavštěvovanějších míst v Praze, kam zavítají většinou cizinci, je kostel Panny Marie Vítězné. Nachází se kousek od Malostranského náměstí. Zde, podobně jako v biblickém Betlémě jsou Vánoce vlastně celý rok. Nachází se zde totiž soška pocházející z 15. století a to Pražského Jezulátka.

Tato skoro půlmetrová dřevěná soška potažená barevným voskem a během roku oblékána do různě barevných oblečků představuje malého chlapce Ježíše a je známá zvláště ve Španělsku, Portugalsku, Itálii, ale i v Číně, Indii, na Filipínách a na celém americkém kontinentě.

Málo kdo ví, že její ctitelkou byla císařovna Marie Terezie, která sošce ušila roku 1754 vlastnoručně vyšíváné šaty (viz. obrázek). Papež Benedikt XVI. jí zase při návštěvě Prahy roku 2009 věnoval zlatou korunku.

Soška malého Ježíše je korunována jako král, jediný skutečný Pán všeho. V ruce drží malý Ježíšek královské jablko s křížem, představující jeho vládu nad celou planetou vykoupenu jeho křížem.

U sošky malého Ježíše je množství různých děkvných tabulek z celého světa a přicházejí stále nová poděkování těch, kdo uctívali Ježíšovo dětství a byli vyslyšeni.

Co je zvláštní na uctívání Ježíšova dětství, proč si připomínáme Vánoce, betlémy, zpíváme koledy, navštívujeme vánoční bohoslužby? Proč jsme všichni tak nějak zjihlí a naměkko v tuto noc?

Je to skutečnost narození dítěte. Mimořádného dítěte, Boha lásky. Znovu dnes ještě jednou připomenu, jako při ranní mši, refrén Čechomorské koledy:

*Tisíc andělů,
tisíc serafů
nad děťátkem bdí,
když Bůh lásky spí*

Ve svých betlémech nacházíme, **děťátko zavinité do plánek a položené do jeslí. Miminko, od jehož narození počítáme na naší planetě Zemi letopočet.** A víme, věříme, nebo svými city tušíme, že se jedná o Spasitele světa, Boha, který se stal člověkem. Boha lásky. Boha, který řešil rébus, matematickou trojčlenku života, kde se počítá s těmito skutečnostmi:

- a) s lidskou svobodou
- b) se spravedlivou odplatou za zlo, kterého se dopouští svobodně každý člověk bez výjimky
- c) s odpuštěním lidem a vysvobozením z fatálních následků zla tak

Řešením Bohu bylo: Stát se člověkem. Nezhřešit. Vzít na sebe hříchy každého člověka s jejich nutným důsledkem - smrtí a následně smrt přemoci skrze vzkříšení. Takto Bůh lásky rozřešil trojčlenku života, svobody a spravedlnosti. Dnes si připomínáme počátek Božího díla vykoupení člověka. Pokloňme se tuto noc Kristovu vtělení. Vyznejme víru, že Bůh se pro nás stal člověkem. Že Bůh: „*Sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí. Byl jako každý jiný člověk...*“ (Flp 2, 7).

Právě tyto události si uvědomujeme, když se díváme na pražské Jezulátko, když slavíme Vánoce, nebo píšeme číslici letopočtu. Požehnané Vánoce!

Místo přímlov pomodleme se modlitbu papeže Benedikta XVI:

Pane Ježíši, máme Tě před očima jako dítě a věříme, že jsi Boží Syn.

Ty ses stal člověkem skrze Ducha svatého v lůně Panny Marie.

Podobně jako v Betlémě i my, spolu s Marií a Josefem, anděly a pastýři, se Ti klaníme a vyznáváme, že jsi náš jediný Spasitel.

Stal ses chudým, abychom my zbohatli z Tvé chudoby; dej, ať nikdy nezapomínáme na chudé a na ty, kdo trpí.

Ochraňuj naše rodiny, žehnej všem dětem celého světa a dej, ať nám vždy vládne láska, kterou jsi přinesl, aby činila náš život šťastnějším.

Dopřej všem lidem, Ježíši, aby porozuměli poselství Božího narození, aby pochopili, že jsi přišel darovat celé lidské rodině světlo, radost a pokoj.

Neboť Ty jsi Bůh a žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého po všechny věky věků.

Amen